

Elisenda Paluzie

"No es podran fer polítiques noves ni fer créixer les xifres de les actuals"

Degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona (UB)

La doctora Elisenda Paluzie (Barcelona, 1969) és professora titular de Teoria Econòmica a la UB, directora del Centre d'Anàlisi Econòmica i de les Polítiques Socials de la UB i màster en Economia Internacional i Desenvolupament Econòmic per Yale University

GEMMA LLEIXÀ

Creus que els partits polítics catalans han adoptat una posició estratègica de partit més que no pas han fet una aposta clara i conjunta d'exigir un acord bo per al país?

Sí, però això no és cap novetat, ja va passar el mateix amb l'Estatut. En aquell cas va passar amb el PSC, que va anunciar esmenes l'endemà de l'aprovació del projecte d'Estatut pel Parlament de Catalunya el 30 de setembre, i amb CiU, que va acabar tancant un acord a l'esquena del conjunt dels parlamentaris catalans. En aquesta fase, la unitat ja es va trencar d'entrada quan el govern no va incorporar cap representant de CiU a la Comissió Mixta d'Affers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat, a diferència del que havien fet anteriorment els governs de CiU.

Els votants d'ERC castigaran el partit pel "sí" a aquest acord?

És difícil de dir, el temps ho dirà. Crec que la posició coherent d'ERC defensant el "no" a l'Estatut, malgrat que no va tenir bons resultats en el referèndum, va permetre fidelitzar votants a les eleccions al Parlament, fent que ERC obtingués un resultat molt digne, 21 diputats, el 2006. Ara ha optat per no quedar al marge de l'acord, i s'haurà de veure com valora aquesta decisió l'electorat tradi-

cional d'ERC, i si aquesta opció permet atreure nous votants, com pensa la direcció d'ERC, o bé els rèdits principals els tindrà el PSC.

Realment es corregirà –o reduirà– el dèficit fiscal històric de Catalunya amb aquest acord?

Si es confirmen els fons que financen competències específiques (Mossos, presons, transport metropolità i rodalies) i que s'estimen en 435 milions per al 2009, però que no apareixen en el document de l'acord aprovat pel Consejo de Política Fiscal y Financiera, la millora del finançament total per a Catalunya seria de 2.100 milions el 2009. Si el dèficit fiscal segueix la tònica dels darrers anys i és del 10% del PIB de Catalunya, el 2009 ja superarà els 21.000 milions d'euros. Per tant, només es reduiria el dèficit fiscal en un 10%: quedaria al voltant del 9% del PIB, que és una xifra elevadíssima en termes comparatius amb altres realitats europees.

Si segueix la tònica dels darrers anys, el dèficit fiscal superarà els 21.000 milions el 2009, només es reduiria en un 10 per cent

“ *El concert econòmic només s'aconseguirà quan forces polítiques que sumin una majoria se'l plantegin com a objectiu irrenunciable per fer pactes*

Creus que amb les xifres que s'han comentat, Catalunya pot fer front amb garanties a les necessitats socials i competències?

Crec que aquestes xifres només permetran fer respirar una mica les finances de la Generalitat, controlant el seu dèficit que s'apropa als 5.000 milions d'euros aquest any, però no permetran endegar noves polítiques ni incrementar substancialment el finançament de les existents.

El nou model deixa en mans de la Generalitat el 50% de l'IRPF i de l'IVA i el 58% dels impostos especials, mentre que amb el model actual eren el 33, el 35 i el 40% respectivament. Era aquesta la millora a què s'aspirava?

Això és la cistella d'impostos que preveu l'Estatut i ja ho acceptava

el document Solbes de desembre. Aquí no està la clau de la qüestió, perquè amb el model anterior i amb l'actual, i d'acord amb l'Estatut, els ingressos tributaris, que ara augmenten, es poden ajustar en menys pels mecanismes d'anivellament. La clau són aquests mecanismes d'anivellament i no la cistella d'impostos.

Ha dit que en l'acord no es compleix el principi d'ordinalitat. Ens ho explica? Quin hauria de ser?

L'Estatut tenia una clàusula per garantir l'ordinalitat. Aquest principi implica que el lloc que ocupa Catalunya en el rànquing de recursos per càpita (abans de l'anivellament) sigui el mateix que el que ocupi en el rànquing de recursos per càpita que s'obtenen del finançament autonòmic (després

de l'anivellament). Això exigeix no només quedar per sobre la mitjana sinó quedar els tercers en el rànquing, i amb el model i les xifres que hi ha sobre la taula, aquesta posició no s'assolirà.

Quin significat té per a vostè el suport majoritari al nou model d'entitats com CCOO, UGT, Pimec, Cambra de Comerç i Fepime?

Ja van donar el seu suport el mateix dissabte, quan encara no disposàvem de cap text escrit sobre el que s'aprovaria al Consejo de Política Fiscal y Financiera el 15 de juliol. Amb això està tot dit.

El concert econòmic seria el model desitjable? És possible aconseguir-lo en l'actual context?

Sí que ho seria, i només s'aconseguirà quan forces polítiques que sumin una majoria es plantegin aquest objectiu com a irrenunciable, no només com una bandera electoral sinó com a condició per fer pactes de govern. I el defensin amb força i convicció amb el poble de Catalunya al darrere.

Potser cal recordar a la ciutadania per què no el tenim, mentre sí que el tenen navarresos i bascos.

En les discussions de l'Estatut de Sau, CDC (amb Ramon Trias Fargas) i ERC el van defensar però no tenien majoria, que la tenia el PSC i el PSUC, que el van rebutjar. Per tant, ja no va sortir en el projecte d'Estatut aprovat a Catalunya. Tot i així, els del PNB i en concret el Xabier Arzalluz expliquen que a en la discussió a les Corts de Madrid es va donar una altra oportunitat però que Miquel Roca i Junyent, entre altres, no la van considerar. Suposo que d'això, cadascú tindrà la seva versió de la història, però el que és absolutament cert és que a Catalunya quan es discutia l'Estatut de Sau, PSC i PSUC s'hi van oposar, i no es va incloure. ■